

ז"ל במקומו

לרמאל רונן — על האנה א/מ תליאבוב, שלוח ד"ש מאחיו יצחק ומן המשפחה. יצחק השתתף במערכה לשחרור ירושלים העתיקה וחזר ממנה מלא התפעלות ורשמים. לאחר חזרו מירושלים ביקר במסגרת תפקידו במח"נה שבויים בעתלית וראה את השבויים המצויים אשר קודם לכן, כטרם פרוץ הקרבות והופיעו על מסך הטלביזיה והכריזו על כוונתם להשמיד את ישראל. הוא עמד במוחד על הניגוד שבין אותם החיילים כפי שנראו על מסך הטלביזיה לבין אותם יחפים שבי מחנה השבויים.

*
לאריה לבן רן — א/מ „הרבוקר“, ד"ש מאבא, אמא וסבתא. (באמצע).

*
ליעקב שטרנצמן המפליג על א/מ „תל-אביב“ שולחים נטיקות אמא רחל ואבא חיים אשר השתתף במערכת ששת הימים. לאבא חיים עבר צבאי עשיר. הוא שירת תקופה ארוכה בלגיון הוריום ולאחר מכן במלחמת העולם השנייה אנו מוצאים אותו בטבא הצרפתי, שם נפצע וקיבל תעודת הר קרה החתומה ע"י הנורל דהגול.

בתקופת המתיחות אשר קדמה לפרוץ הקרבות נוייס הרכב של אבא חיים ומאחר והוא לא הייב גיוס התנדב מרצונו הטוב לשרת עם רכבו בכוחות המגן של צה"ל. הוא השתתף בהובלת תחמושת לחזית ניין ורמאללה. לאחר מכן עלה עם הכוחות הלוחמים לרמת הגולן והגיע עד קוויטרה. ביום 21.6.67 פטט את מדי הצבא וחזר לחיים אורחים וגולים. (למטה משמאל).

*
סלומון נר מפקידי המשרד בחיפה אשר נפגע ברנלו בעת קפיצה מוחל שהסתער על רמת הגולן.

שיחק לו מולו של סלומון אשר הספיק לקפוץ טן הוחל שניות מספר לפני שהרכב נפגע במנו סורי (למטה).

גליון זה של עתוננו חורג ממסגרתו ומתחמוץ המקובלים והוא נועד, בעיקרו, לתת ביטוי למלחמה שעברה עלינו ולתמורות שחלו בעקבותיה. ודאי ידוע לכולנו — גם לאותם ימי אים מקרבנו שאוניותיהם היו בשעת הקרבות רחוקות ביותר מהארץ — מה התרחש כאן באותם ימי מערכה ובימים המתוחים שלפניה. כל הארץ היתה חיות, כל העם היה צבא. צבא נפלא, של עורף ושל קו ראשון. הפכנו לאומה מלוכדת בצורה הפרת-תקדים. נשכחו וריכויות של ימי הולין, נפלו מהיצות של טינה וחשכונות נושנים, רווח ההתנדבות פיעמה בכל ועברה כל גבולות משוערים.

רוח ההתנדבות המופלאה שאחזה בכל חוגי האוכלוסיה לא דילגה על עובדי החברה, לא פסחה על ימאינו, גם אם מצויים היו הרחק מהופי המולדת. במשרדי החברה נתקבל זרם של מברקים מאניות שונות כהם דרשו הימאים להחזירם במהירות האפשרית ארצה כדי שיוכלו להצטרף לשרות צבאי פעיל ככל אשר יישלחו. קציניה של אהת האניות אף „אייטו" שאם החברה לא תחזירם מיד ארצה, הם יקנו כרטיסי טיסה על השבונם.

הנהלת החברה טרחה לשכנע את כל הפונים כי המשך תפעולו התקין של צי הסוחר הינו חיוני למדינה לא פחות מכל תפקיד אחר; כי הקשר הימי התקין ואניות ישראליות המוכנות לכל משימה העשויה להיות מוטלת עליהם בהתאם לנסיבות הבלתי צפויות הם „צינור נשימה" לאומה העומדת על נפשה כשהיא מוקפת מכל עבר אויבים ורק הים הוא לה שער.

ואכן, לא היה צורך במאמץ רב על מנת לשכנע ימאים להפליג באותן האניות המפליגות דרך השער הדרומי של המדינה ואשר היה הסום באותו הזמן. רבים היו הימאים שהתחננו וניסו „להרחף" כי ישלחו לאניות

אלו וזאת על אף הידיעה הכרוכה כי המיצרים הסומים ומכנת הנפשות הכרוכה בדבר.

לכד מגילויי ההתנדבות האישית היו גם גילויי התנדבות כספית למאמץ המלחמתי. צוות אנשי „ערד" תרם לפני הפלגתו — 2065 ל"י; צוות „הר-סיני" תרם גם כמה אלפי ל"י; 35 אנשי המשרד הרימו; 5812.52 ל"י; הסגל הכביר של משרד ניו-יורק תרם סכום נכבד למאמץ המלחמתי. החברה מצדה והחכרות המסונפות תרמו ורכשו אגרות מלווה בטחון כספומים גדולים.

ארבעת עובדי החברה, הלומדים בעכו לקראת הסמכה למכונאות, דרשו שלימודיהם יופסקו וכי הם ישובו-צו מיד במאמץ המלחמתי. בקושי רב שוכנעו כי טובת העניין דורשת שייש-ארו על מקומם ויסיימו את לימודיהם; ואם אמנם יודקקו להם בדהיפות — מוטב שידעו היכן למצואם.

גם הימאים הזרים, המשרתים על אניותינו, הוכיחו עצמם ברוב המקרים ואת נאמנותם הביעו לא רק במלים כי אם במעשים ובהצהרות חד משמעיות כי הם נכונים לכל משימה שתוטל עליהם ותהיה מסוי-כנת ובלתי נוחה כאשר תהיה. משני קצינים זרים, אשר עזבו את החברה לפני שנה-שנתיים הגיעו מכתבים כהוליים, כהם הם מביעים את הודהיהם עם מדינת ישראל ומודיעים כי אם עזרתם הפעילה דרושה, הם מוכנים לצאת מיד לכל מקום שיוקראו בלא להציג שום תנאי.

הכרת אל ים על צייה ועובדיה עמדה נכונה לרשות המאמץ הכולל וכל פנייה ומשאלה זכו לתשובה חיונית. בית הסיסמה הבלתי כתובה שהדרייה כה כל היענות היתה: נעשה ונשמע.

היום, לאחר שהמערכה הצבאית היא מאחורינו ותקופת ההרום הלפה, אחת היא משאלתנו: הלוואי ומשהו מאותה רוח ההתנדבות מופלאה ומרו-מטת תוסוף ותלווה אותנו בהמשך דרכנו.

המערכת

נויבאל קליין איננו

החל לעבוד בצי הסוחר ביוני 1964. בתודש פברואר 1967 הצטרף לצוות א/מ „הר-בשן" ומצא את מותו הטרגי בנמל טורבו, קולומביה. צעיר מלא חיים ושופע און היה מיכאל ועם זאת עניו ברוחו ושקט בהילכותיו. יהי זכרו ברוך!

עם סגירת הגליון נמסר כי הנ-הלת החברה הנישה לשרתי האו-צר והתחבורה תוכנית להרחבה גדולה של צי החברה. התוכנית כוללת הוספה של כ-7 אניות כמעט כולל של כ-1/2 מיליון טון. כתוכנית נכללות אניות תפוזרת מטיפוס חדש המתאי-מות גם להובלת דלק (Bulk/oil carrier) וכן אניות קירור. מחיר האניות שכתוכנית מגיע לכ-50 מיליון דולר.

ז"ל במקומו

לרמאל רונן — על האנה א/מ תליאבוב, שלוח ד"ש מאחיו יצחק ומן המשפחה. יצחק השתתף במערכה לשחרור ירושלים העתיקה וחזר ממנה מלא התפעלות ורשמים. לאחר חזרו מירושלים ביקר במסגרת תפקידו במח"ז שבועיים בעתליה וראה את השבויים המצויים אחר קודם לכן, כשרם פרוץ הקרבות הומיעו על מסך הטלביזיה והכריזו על כוונתם להשמיד את ישראל. הוא עמד במוחד על הניגוד שבין אותם החיילים כפי שנראו על מסך הטלביזיה לבין אותם יחפים שבי מחנה השבויים.

*
לאריה לבן רן — א/מ „הרבוקר“, ד"ש מאבא, אמא וסבתא. (באמצע).

*
ליעקב שטרנצמן המפליג על א/מ „תל-אביב“ שולחים נטיקות אמא רחל ואבא חיים אשר השתתף במערכת ששת הימים. לאבא חיים עבר צבאי עשיר. הוא שירת תקופה ארוכה בלגיון הוריום ולאחר מכן במלחמת העולם השנייה אנו מוצאים אותו בטבא הצרפתי, שם נפצע וקיבל תעודת הר קרה החתומה ע"י הנורל דהגול.

בתקופת המתוחות אשר קדמה לפרוץ הקרבות נוייס הרכב של אבא חיים ומאחר והוא לא הייב גיוס התנדב מרצונו הטוב לשרת עם רכבו בכוחות המגן של צה"ל. הוא השתתף בהובלת תחמושת לחזית ניין ורמאללה. לאחר מכן עלה עם הכוחות הלוחמים לרמת הגולן והגיע עד קוויטרה. ביום 21.6.67 פטט את מדי הצבא וחזר לחיים אורחים וגולים. (למטה משמאל).

הצילום נעשה על ידי מרסל וז'ורז' בלונדון, פריז, צרפת.

*
סלומון נר מפקידי המשרד בחיפה אשר נפגע ברנלו בעת קפיצה מוחל שהסתער על רמת הגולן.

שיחק לו מולו של סלומון אשר הספיק לקפוץ טן הוחל שניות מספר לפני שהרכב נפגע במנו סורי (למטה).

מקומות שנגאלו

עם שיחרור „הגדה המערבית“ הושבו אל חיק המולדת כמה אתרים היסטוריים ומקומות ישוב לשעבר, אשר אבדו לנו בעת מלחמת העצמאות, רובם ככולם לאחר קרבות ממושכים. היום שוב ניתן לנו לבוא בתחומם. היום הם שוב שלנו.

לאחר שמרבית אנשי כפר עציון נפלו, הצליח האויב לחזור למשק ואתו אלפי הכפרים שנזעקו למקום. עם נפילת כפר עציון הוסכם על כניעת שלוש הישובים הנותרים ואנשיהם הלכו בשבי. בקרב על גוש עציון נפלו 240 מגיני ניס ו-260 נלקחו בשבי. מן האויב נפלו 650 איש.

הרובע היהודי בעיר העתיקה

מגזר בחלקה הדרום-מזרחי של העיר העתיקה, בתחום „העיר העליונה“ כפי שזכר נה האזור בתקופת בית שני. הרובע סמוך לחומה ושימש כרובע יהודי עוד בימי-הביניים. רחובו הראשי של הרובע נקרא „רחוב היהודים“. הרובע היה גדוש בתי כנסת ובתי מדרש ומרבית מגוריו צפופים ודלים. בית החולים הראשון שנוסד בארץ התקיים בו ונקרא „משגב-לד“. ברובע היהודי הוקם גם בית הדפוס העברי הראשון (1841) ובו ראה אור העתון העברי הראשון בשם „הל-בנוי“ (1863).

עם תחילת הקרבות, בשלהי 1947, נותק הרובע בהדרגה מהעיר החדשה עד שנמצא במצור מוחלט. בד בבד תכפו עליו ההתקפות. באותה עת מנו ערביי העיר-העתיקה כ-30 אלף נפש. בחודש מאי נכנס למערכה נגד הרובע היהודי, שהוחזק בידי כמה עשרות לוחמים מצויידים בנשק קל בלבד, הלגיון הערבי, בפיקוד בריטי. לאחר קרבות קשים וממושכים ועמידה נואשת של קומץ דל מול מחץ אדיר, נכנע הרובע והועלה באש. מגיניו וחלק מתושביו הלכו בשבי. היה זה ב-28 במאי 1948.

הכותל-המערבי

שריד יחיד של בית-המקדש השני וחלק מהחומה המערבית הקדומה, אשר הקיפה את הרהבית בימי בית-שני. אורכו של הכותל 28 מטרים וגובהו 18 מטר. מספר נדבכיו הגלויים הם 24, אך קיימים עוד כ-20 נדבכים, הטמונים בתוך עיי-מפולת עתיקים. הנדבך העליון של הכותל נבנה לפני מאה שנה בקרוב, בסיועו של השר משה מונטיפיורי.

הכותל נחשב לאחד מהמקומות הקדושים ביותר לעם ישראל. הוא הפך לסמל ואני דות רבות נארגו סביבו. במשך דורות היו באים אליו יהודים לשטח תפילות ולקונן על חורבן הבית. מכאן כינויו: כותל הדמעות. כל המאמנים לנאול את הכותל, שהפך סמל ומוקד לכיסופי הנאולה, עלו בתוהו. היהודים שעלו לבקר בו היו נתונים להפיעות ולהצקות מצד הערבים, אשר טענו כי המקום הוא חלק מה„ווקף“ המוסלמי.

לפי הסכמי שבית-הנשק עם ירדן חייבים היו הערבים לאפשר ליהודים גישה למ-

לוחמים ליד הכותל המערבי

שלים. ארבעה ישובים התקיימו באזור זה: כפר עציון — קיבוץ של „הפועל-המזרחי“, נוסד 1943; משואות-יצחק — אף הוא של „הפועל-המזרחי“, נוסד 1945; עין-צורים — אף הוא של „הפועל-המזרחי“, נוסד 1946; ברדים — קיבוץ של „השומר-הצעיר“, נוסד 1947.

נייד עם תחילת פעולות האיבה שקדמו למלחמת-העצמאות החלו הערבים מתקיפים את הגוש ומתאנים לשיירות שניסו להבקיע אליו דרך. יחידת אנשי „הגנה“, אשר מנתה 35 לוחמים, ניסתה להגיע אל הגוש בינואר 1948 במטע רגלי, כשהיא נושאת עמה תחמושת למגיני ארבעת הישובים המותקפים. בדרכם אל הגוש הותקפו הל"ה ונפלו עד אחד בקרב גבורה.

קרבות רבים נפלו בקרבות שניהלו מגיני השיירות לנוש עם המוני ערבים שחטמו את הדרך, אשר עברה בשטח ערבי רצוף. השיירה האחרונה שהצליחה לפרוץ לגוש-עציון ידועה כ„שיירת נבידניאל“, אשר בדרכה חזרה לירושלים נלכדה סמוך לנבידניאל.

המיתקפה הערבית הגדולה על הגוש החלה ב-12 במאי. השתתפה בו יחידה גדולה של הלגיון הערבי, שנתמכה בשריון, ארטי לריה ואוויריה. האויב הצליח לתקוע תריז בין כפר-עציון לבין שאר שלוש הישובים.

קברי-רחל

בכניסה לבית-לחם. לפי מסורת קדומה הוא קברה של רחל אמנו. בני הערבים נקרא: „קובת-רחיל“ (כיפת-רחל).

הבנין שמעל הקבר הוקם במאה ה-17 על ידי מושלה התורכי של ירושלים. ב-1841 תוקן ושופץ הבנין מכספים שתרם השר משה מונטיפיורי. חלקת אדמה בקרבת הקבר נרכשה בסוף המאה הקודמת על ידי יהודים שאמרו להקים במקום ישוב, אך התכנית לא נתממשה.

מערת-המכפלה

בחברון. לפי המסורת קבורים שם אבי רהם יצחק יעקב ונשותיהם שרה, רבקה ולאה. כיום בנוי שם בית-תפילה מוסלמי גדול. הפתח לתוך המערה נהרס במאה השישית, בעת הכיבוש המוסלמי. החל מהמאה ה-13 נאסר על יהודים להכנס אל האתר. אופשר להם להגיע עד המדרגה השביעית המוליכה אל המיבנה. מעל המדרגה הרביעית — חלל קטן בחומה, אשר לפי אמונה הוא יורד אל תוך מערת-המכפלה. לחלל זה נהגו עולי הרגל היהודים להכניס את פת-קאות הבקשה והתחנה שלהם.

גוש-עציון

אזור התיישבות יהודי בהר-חברון, בצד הכניש בית-לחם-חברון, כ-25 ק"מ מירוש-

גלחת ששת הימים

הגעת הבכורה של הרדמון

שש שנים בקרוב לאחר שיציאה מן המספנה זכתה אניתי הקרור „הרדמון“ להגיע לחוף פי הארץ, כשהיא משליכה עור גן במלל אשדוד. עם בואה המינינו לה על הרציף עשרות מקבלי פנים — אנשי החברה

מר י. רגנאמי בשיחה עם רב החובל של א/מ „הרדמון“

בני משפחות הימאים המי שרתים עליה. עם התקרבה אל הנמל זכתה לקבלת-הפנים המסורתית במקרים אלה — סילוני מים ותרועות כלי השייט שבנמל.

עד שהגיעה לאשדוד הספינה קה „הרדמון“ לפקוד 79 נמי לים ב-5 יבשות ולעבור 650 אלף מיליון ימיים, השווים לכ-30 הקפות של כדור-הארץ.

„הרדמון“ עוסקת בהובלת מטעני-קרור שונים ובמשך שש שנות שרותה הוכיחה רמה טכנית גבוהה וזכתה למוניטין רב בשוק אניות הקיור.

של חיליהם וכוח מוטס שארס-אייס. מיר צרי-טיראן טוב היו בשליטה ישראלית. היז ביוני, כ"ח באייר תשכ"ג, הוא יומה הגדול של ירוסלים ושל האומה העברית. ביום זה הוחזרה השלמות לבירת הנצח של ישראל, הרהיבית והכותל-המערבי שוחררו. עם בוקר הותקפו ונכבשו כל המוצבים שמסביב לעיר העתיקה. יהודה ישראלית פרצה דרך שער האריות ובשעה 10 בבוקר לערך הגיעה אל הכותל-המערבי.

בשעות אחר-הצהריים נכבשה בית-הלחם, שוחרר גוש-עציון ועם ערב נכנסו חיילי צה"ל להברון.

כוח שירד מרמאללה מורה, לעבר הירדן, כבש את ירוחו. כוחות אחרים הקיפו את שכם מכל עבריה ולעת ערב היא נכבשה. באותו לילה היתה כל הגדה-המערבית בידי צה"ל.

ה'8 ביוני המכרז שנועו לעבר תעלת-סואץ הגי עו אל הגדה המזרחית שלה ובבוקר יום המחרת היתה למעשה התעלה בשליטתו המלי אה של צה"ל. כל הצני האני סיני הפך לבית-קברות אדיר של הצבא המצרי. אלפי חיילים מצרים תועים, שנמלטו להרים, החלו מתפסים דרך להגיע אל התעלה ולעבור לצי דה השוני. על רבים מהם נגזרה כלייה מחור כר מים ומזון.

ה'9 ביוני לאחר הפגזות בלתי פוסקות מצד הסורים על הישובים שמתחת לרמה נפתחה המיתקפה הגדולה של צה"ל אל עבר רמת-הגולן. ביום (ט"ז בעמוד הבא)

(המשך מהעמוד הקודם)

מבואות עזה וכבש את מוצב עלי-מונטאר. בגדה המערבית החלו כוחות צה"ל לפעול סמוך לשעות הצהריים. לאחר קרב קשה נכבש „ארסון הנציב“, שנחפס לפני כן בידי יחידות הלגיון, וכן נכבשו מיתחמים סמוך כים אליו.

בשעות אחר-הצהריים החלה המיתקפה מאוויר הפרוודור של ירוסלים מורה לכיוון רמאללה; וכן החל לנוע הכוח שנועד לעלות על ג'נין. ג'נין נכבשה בבוקרו של יום ג'. בשעות הלילה שבין יום ב' ליום ג' נכבשה לפעולה יהודה אשר לחמה בשטח הבנוי של ירוסלים. בסיום השלב הראשון של קרב זה שהיה קשה ונועז ביותר, כותרה העיר העתיקה שבין החומות ונוצר קשר יבשתי בין כוחותינו לבין הרה-צופים.

ה'6 ביוני ג'נין נכבשה. הקרבות במרחב שבין ירוסלים ורמאללה היו בעיצומם ולעת ערב נפלה רמאללה.

בגורה המערבית נכבשה קלקליה והכוח נערך להתקדמות לקראת שכם. במקביל התקדמו כוחות אחרים לשכם מכיוון ג'נין. כשהם מנהלים קרבות באזור, בגורת ירוסלים עצמה נכבשה אבירטר והכוח הכובש ירד לעמק קדרון.

בהיות הדרום נכבשו המיתחמים החזקים שבערפה של אל-עריש. משם החלה התקדי מוח בציר החוף דרומה, אל עבר תעלת סואץ. נכבש שדה-התעופה של אל-עריש. נפלו מיתחמי ביר-לחפן והכוחות פנו אל אזור ג'בל-ליבני. בגורה הצפונית: אחרי קרב עז נכבשה עזה והרציפה כולה היתה בידי צה"ל.

ה'7 ביוני בהיות הדרום נעו שלושת כוחות הפעולה העיקריים מערבה ודרומה, כדי לכתר את כוחות שריון האויב ולהשמידם בקרב. נחמסה ביר-גנפה, הוסמד כוח שריון מצרי גדול סביב מעבר המיתלה. בכל האתרים לכיוון התעלה התנהלו באותו יום קרבות שריון הנחשבים לעוים ביותר שהתנהלו במשך כל ימי המערכה. כאלף טנקים מכל צד השתתפו בקרבות אלה. בו ביום נחמסה על ידי יהודה (א"ח חומס קשה)

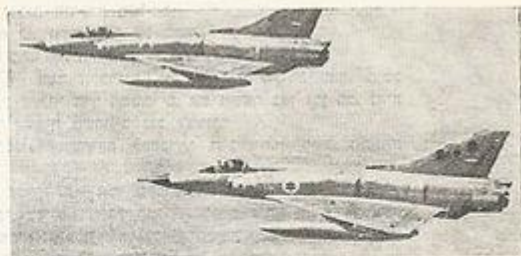
א/מ „הרדמון“ בויכנסה לנמל אשדוד

3 • זמראות בלחמת ששת הימים — נעלי חזי

1 • חיילי חיל-הים על משטראם בשרם-אישית

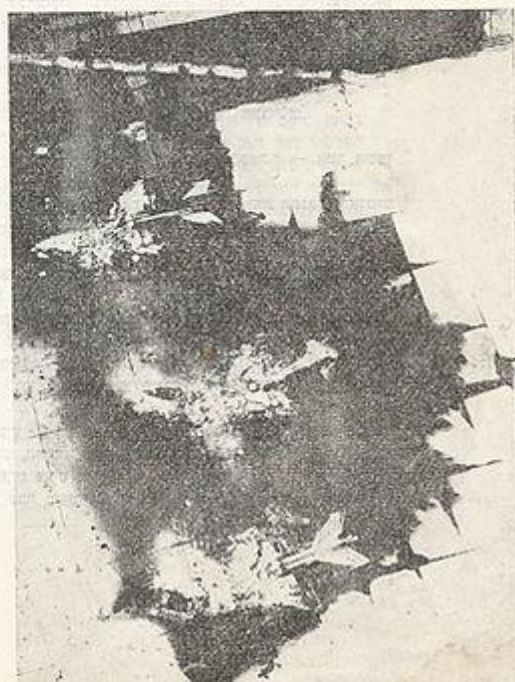
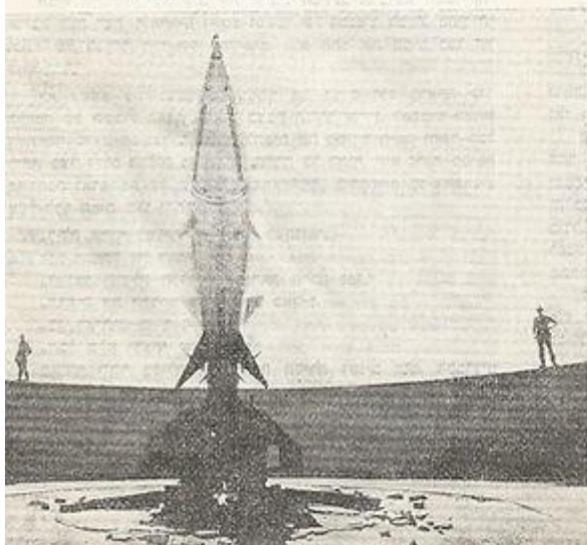
2 • מטוסי חיל האוויר הישראלי — נאותו של צה"ל

התהלתהלת

5 • מטוסי מיג 21 פוקים בטה העופה נוצרי

בתצ

6 • טול טוביוטי שנחמס בודי כוחות צה"ל

4. חיילי צה"ל מול איסטמעיליה לחוף תעלת סואץ

5. מטוסים שנהרסו על נפטם...

"בני-אין"

7. מבט מן התווך על שיירת הטנא המצרית ההרוס והמוכס

יומים

1. Israeli Naval forces on watch at Sharm-el-Sheikh.
2. Israeli Air-Force — The Pride of Israel.
3. The fleeing Egyptians...
4. Overlooking the Suez Canal.
5. Damaged MIG-21 planes in an Egyptian Airfield.
6. A Soviet Missile captured by the Israeli Army.
7. An air-view of a defeated Egyptian Convoy.

בראי עקום

חברה! אני מקווה שידוע לכם שאיני יודע לשחות

נוסע להבראה?

אני יודע ללכת בשלג, אבל לא יודע ללכת במים.

ויקטור טויטו
יצחק הררי
חיים וקסטמן
מרדכי בן דוד
רחמים טלבי
נתן ארונזון
עוזי גלברג
יעקב שטרנצמן
זאק סופר
רפאל ביטון
יוסף פרונט
יעקב מרדכי
הרמן וינברגר
שטחה שרייבר

בנימין קרמזין
עמירם פלטר
גורג זינגר
מרדכי סיביאר
יצחק טמיר
שמואל קנופף
שמעון פוני
נרשון קרס
חיים פרנקו
משה דה קסטרו
יהודה גרנטר
הנריך זוננרין
יוסף נחמנוביץ
אהרון בן גוני
שלמה וילדר

מגדלון

תעודות סמיכות נמטרו לאחרונה לימאים הבאים

יוסף יאיר — אלחוטאי
שחר פודולי — חובל שני
אבנר ויזר — מכונאי שלישי
נתן לנג — רב חובל
פלסק אברהם — מכונאי שלישי
עואני איסא — מכונאי שלישי
שואל אריז — חובל ראשון
יהוקאל צסנר — מכונאי שלישי
יצחק טמיר — רב חובל
וורון הוכברג — אלחוטאי

היתרי הפלגה

יהוקאל צסנר — מכונאי שני

מלת ס' א

כרכת. עוד מאה ועשרים שלוחה לבעלי יום ההולדת הבאים:

אליהו בן חיים
שלמה הוניגר
אברהם ישראלוביץ
מרדכי נחמני
יוסף עואד
אברהם גורדון
זאק כהן

נסים אלול
שמואל צפירי
עוזי ואקד
אריה ויטנברג
מוריסיו נורנברג
אברהם שרגא
יהודה כהן

אש פרצה ליד מיכלית

ביום 5.4.67 בשעה 10.50 פרצה אש על רציף הנפט במל גנואה, במקום בו הוטענה מיכלית החברה בדלק בעל אוקטן גבוה.

האש שנגרמה מתוך אי זהירות של אנשי הרציף התפשטה במהירות ואיימה להגיע למיכלית. הדלק שנשפך מן הרציף אל הים גרם לכך שהמים שבין הרציף למיכלית יהיו אחוהי לחכות. סכנה רצינית נשקפה לאניה. מספר מאנשי הצוות עמל קשות בהתות מים כדי לקרר את דפנות האניה ולמנוע מן האש להגיע אליה. נאסר על האניה לעזוב את מקום עגינתה כי צנורות הטעינה היו עדיין מורכבים בגלל האש לא ניתן היה לסגור את הברזים שבחוף והדלק המשיך לזרום לאניה. כל נסיון לזוז מן המקום היה גורם לניתוק צינורות הטעינה ולשפיכת הדלק שזרם דרכם. דבר זה היה מגביר את האש.

לאחר עמל רב הצליחו כבאי האש לכבות את השריפה.

אנשי הצוות הבאים ראויים לציון מיוחד על שנלחמו בלהבות בדבקות ועל אשר עמדו ללא חת מול הסכנה המרחפת:

רב חובל ארנה מייכלזון
חובל ראשון ג'יקס ניקופורוס
חובל שני יאשיהו כהנא
מכונאי ראשון מריוס גדופר
מכונאי שלישי מאיר בורנשטיין
עובד מנוע זאב קנופני
נגב ברוך ברוך
מסיק אברהם סנקובסקי

אנשי צוות אמיצים אלו קבלו מכתבי הוקרה מן החברה וזכו במענק כספי.

"JERUSALEM THE GOLDEN"

(End from page 20)

about 40 feet. Access to the city is through one of the eight gates which dot the wall: the Damascus Gate, the Dung Gate, the Zion Gate, Herod's Gate, Lion's Gate, Golden Gate, the New Gate, and Jaffa Gate.

The houses in the city are built of stone and line the narrow winding streets. The city is divided into four sections: Jewish, Armenian, Arab and Christian. Within the narrow confines of the city are to be found remnants of some of the most sacred and cherished sites of the Jewish people.

The Wailing Wall — is the only remnant remaining of the ancient Holy Temple situated on the Temple Mount. The wall which is part of the ancient Western wall is 83 feet long and rises to a height of 59 feet. The Wailing Wall is for the Jewish people the holiest of places. According to tradition God's presence never departs from the Wailing Wall. Throughout the ages Jews have streamed from the four corners of the earth to weep and pray at the foot of the wall. When the Israeli Army captured the Old City, hundreds of thousands of Jews poured into the city to approach the Wailing

Wall. It was a magnificent picture to see our people — Orthodox Jews wrapped in their prayer shawls, soldiers with their guns still slung on their backs — as they unashamedly wept and kissed the wall in thanksgiving and prayer to God.

The Temple Mount or Mount Moriah is situated in the Eastern Section of the Old City. Here, according to Jewish tradition, is the place where Abraham built the altar to sacrifice his son Isaac; here King Solomon built the Holy Temple; here the Second Temple stood until it was destroyed by the Romans.

Jerusalem is the heart of the Jewish people, their spiritual and national center. The eternal city which the ancient prophets looked upon as the center of world peace and justice. The city of God which was never forgotten by the Jewish people despite the many years of exile and foreign rule. For as it is written in the Book of Psalms: 'If I forget you, Oh Jerusalem, let my right hand wither! Let my tongue cleave to the roof of my mouth, if I do not set Jerusalem above my highest joy.' The people of Israel have not forgotten.

Damascus Gate in the Old City

הסירה הפתוחה

(סוף תעמוד 13)

זמן מה אחר כך, עבר הקברניט לשמאלו של העתונאי, כשהוא מהויק בידו האחת בקוטר הסירה. העתונאי התפלא שהקברניט יכול עוד להתווק בסירה. הם התקדמו הלאה, קרוב יותר להוף — השמן, הטבה, הקברניט — ואחריהם צף כד המים, בהתנגלו בעליצות מעל לגלים.

העתונאי נשאר תקוע בידו האויב החדש והמסונה הזה — הורם, ההוף, עם שפיע החול הלבן שלו והמלע הירוק, שבראשו עמדו בתים קטנים ושקטים, היה פרוש לפניו כמו תמונה. הוא היה קרוב מאוד אליו, אבל להגיע אליו לא יכול. רעיון הלף במוחו היגע: 'הארד מצולות? האם זה אפשרי?' אבל גל חדש שבא, שיהררו מהורם הקטן והמסוכן, הוברר לו ששוב יכול הוא להתקדם אל עבר ההוף, אחר כך ראה אותו הקברניט, המחויק בידו האחת בקוטר הסירה, היפנה את פניו אליו. — בוא אל הסירה! בוא אל הסירה! — אמר.

במאבקו להגיע אל הקברניט והסירה השב, שכאשר אדם מתעייף כהלכה, נראית הטביעה להיות הסיודר הנוהה להפסקת פעולות האיבה. הוא שמח על כך, מפני שהדבר העיקרי שהעסיק את מחשבתו במשך זמן מה, היה הפחד מפני חבלי המוות, הוא לא רצה שיכאיבו לו.

ברגע זה ראה איש רץ לאורך ההוף, הלו התפשט במהירות מפליאה.

בוא אל הסירה! — שמע את קולו של הקברניט.

וכאשר שהה אליו, ראה שהקברניט יורד למטה ועוזב את הסירה. ואז ביצע העתונאי את הפלא היהודי שלו במשך כל הנסיעה. גל גדול הפס אותו וורקו בקלות ובמהירות מעל לסירה והרבה יותר רחוק ממנה.

הוא עמד במים עד למתניו, אבל לא יותר מרגע קט. כל גל דהף אותו והפילו והורם התהתי משך אותו.

או ראה את האיש שהיה רץ ומתפשט. מתפשט ורק, קופץ לתוך המים. הוא משך להוף את הטבה וחצה את המים לעבר הקברניט. הוא היה ערום, ערום כמו עץ בחורף, אבל עטרת זוהר הקיפה את ראשו, והוא תהויר כקדוש, הוא משך משיכה חזקה וארוכה בידו של העתונאי והרימו, העתונאי, שהורדך בנימסין אמר: 'תודה, ידידי'.

אבל פתאום צעק האיש — מה זה? מים הרדורים שכב השמן, כשפניו כלפי

מטה, מצחו נגע בחול. העתונאי לא ידע מה קרה אחר כך. כשהגיע לקרקע בטוחה, נפל ונחבט בחול, היה זה כאילו נפל סגן, אבל ההבטה נעמה לו מאד.

כהוף עין התמלא ההוף אנשים, גברים עם שמכות, בגדים ובקבוקים, ונשיים עם קוסמוטים. קבלת הפנים היתה חמה, אבל גופה אחת הועלחה אל ההוף לאט לאט, דוממה ורשומה, דוממה לעד.

ship of the one and only God. The three great religions of the world were nurtured and flourished in Jerusalem. First the Jewish, then the Christian and finally the Moslem.

Jerusalem remained in Jewish hands from the time of David until the year 70 CE when the Romans under Titus occupied Jerusalem and burned the Temple to the ground. During the centuries that followed, Jerusalem was mainly under Arab occupation who conquered the city in the year 638. For the Moslems Jerusalem is also a holy city, third only to Mecca and Medina. It is this association which led the Caliph 'Abd-ul-Melik to build the Dome of the Rock in 688 on the very site where the Temple of Solomon had stood.

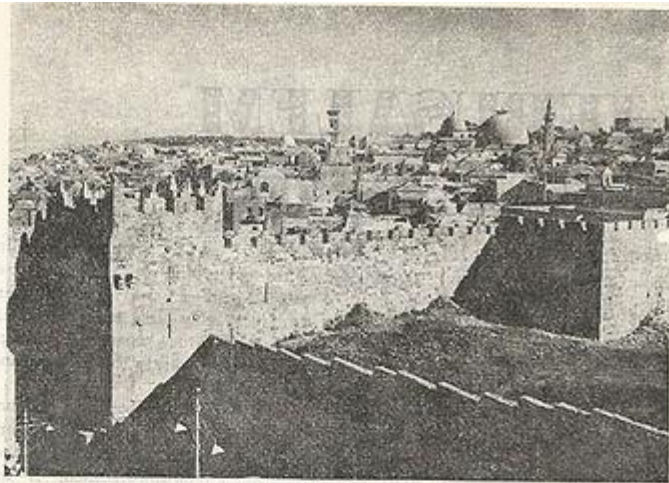
In 1517 the Ottoman Turks arrived and their Sultan, Selim I, occupied Jerusalem. It was Selim's son, Suleiman the Magnificent, who rebuilt the walls of Jerusalem as they stand today. After 400 years of Turkish rule, the city of Jerusalem passed into British hands in 1917. When the British government abandoned its mandate to govern Palestine, the War for Independence broke out. This was finally quelled by a cease fire agreement, which was signed on the Island of Rhodes on April 3, 1949. The armistice line was established. The city of Jerusalem was split in two: the old city, the historic Jerusalem within the boundaries of the Hashemite Kingdom of Jordan; the New City of Jerusalem within the boundaries of the New State of Israel.

Today, for the first time in almost 2,000 years, the city of Jerusalem — the old and the new — are again in Jewish hands. Once again the city of Jerusalem stands as the spiritual and national capital of the Jewish people. The words of the Bible have been fulfilled for 'the Lord has brought back his people to Zion'. The dream has become a reality.

'Jerusalem the Golden'

The old city of Jerusalem is still, in its general outline, the same as it was in ancient times. The city is surrounded by a wall of about two miles in circumference, rising to a height of

(End on page 19)

The Old City of Jerusalem and her Walls

Prayer in the Mosque of Omar

Israelis visiting in the vicinity of the Walls of Jerusalem
On the left: Absalom's Tomb in the Kidron Valley

"JERUSALEM THE GOLDEN"

*Pray for the peace of Jerusalem;
they shall prosper that love thee.*
Ps. 122 v. 6

Jerusalem is a paradox. No city in the world is more widely known, yet none is more privately possessed. Jerusalem has existed for more than three thousand years. It has been besieged, burnt, sacked over and over again, but always it has been rebuilt. It has inspired and delighted millions. And this is the great paradox of Jerusalem: throughout its history it has been a beacon of the spirit and yet always

a center of strife. This is as true today as it ever was.

Historical Background

The earliest written evidence for the existence of Jerusalem appears about 1,300 BCE in some clay tablets from Tel-el-Amarna in Egypt. In the tablets the name of the city is given as 'Urusalim'. The exact meaning of this name is not certain but it is commonly interpreted as 'City of peace'.

During the Biblical period the city was occupied by the Jebusite tribe from whom it was conquered by King

David about 1000 BCE and established as his capital.

So far the history of Jerusalem had been no different from that of many other towns in the region. It might well have disappeared or dwindled into a dusty mound but for the decision of Solomon Son of David to build there a Temple to God. It was this decision which made Jerusalem different from any other city in all time and space. From that day to this, it has been the home and center of what is called monotheism — the wor-

THE SIX DAYS WAR

(End from page 22)

of Abu-Tor was captured and the forces moved on to the Valley of Kidron.

On the Southern front the army captured strong Egyptian fortifications at the rear of El-Arish and commenced its march along the southern coast to the Suez Canal. The airfield at El-Arish was captured. The fortifications at Bir-Lachfan fell and our forces advanced to the area of Gabel-Libney.

On the Northern Sinai front the city of Gaza was captured after fierce fighting and the entire Gaza strip was in Israeli hands.

The Seventh of June

On the Southern front Israeli forces were moving westwards and southwards in order to encircle and destroy the Egyptian armoured forces. Bir-Gafgafa was captured and large numbers of Egyptian armour was destroyed at the Mitle Pass. Throughout the day fierce armoured battles were raging in all places to the direction of the Suez Canal. It is estimated that about 1,000 tanks participated in the fighting on each side. On the same day the Israeli Navy and parachutists captured Sharm-el-Sheikh. The Straits of Tiran were again in Israeli hands.

The Seventh of June — the 28th of the Hebrew month of Iyar, 5727 —

was a glorious day for Jerusalem and the Jewish people. On this day the entire area of the ancient capital of Israel was again in Jewish hands. The Temple Mount and the Wailing Wall were free from Arab domination. During the morning all the strategic places around Jerusalem were captured. An Israeli force entered the Old City through the Lions' Gate and at 10 o'clock in the morning arrived at the Wailing Wall.

In the afternoon hours Bethlehem and Gush Etzion were captured and towards evening Israeli soldiers entered Hebron. An Israeli force advancing eastwards from Ramaala captured Jericho. Other forces attacked Shechem and on the evening Jericho surrendered. During the night the entire Western Bank was in Israeli hands.

The Eighth of June

All the Israeli forces moving towards the Suez Canal reached it and on the following morning the Suez Canal was actually under the control of the Israeli forces. The Sinai desert was a mass graveyard for the Egyptian army. Thousands of retreating Egyptian soldiers wandered in the desert, trying to reach the banks of the Canal and cross over into Egypt. The heat and barrenness of the desert took the life of many of them.

The ninth of June

After continuous heavy Syrian shelling of Israeli settlements beneath the Syrian Heights (the Golan Highlands) our forces opened up their counter offensive. On that day which was Friday, the Israeli Forces began to attack the heavily fortified Syrian strongholds which were considered as one of the strongest in the world.

By the evening, all the frontline strongholds were taken and the night was spent in reorganising our forces for the next attack.

The tenth of June

At dawn the decisive battle began along the Syrian Heights. At about 10 a.m. the Syrian forces started collapsing. At 4.30 in the afternoon, Quneitra was captured and 20 km profundity of the Ramat Hagolan was in Israeli hands. One of the Israeli forces made a daring ascent of Mount Hermon to capture one of its strategic peaks.

Thus ended the Six Day War which resulted in Israel controlling an area of 90,000 square kilometres — more than four times its own size. During the campaign, the Egyptian army was defeated and crushed. The Syrian army was decisively defeated and forced to abandon its fantastically fortified strategic heights. The Arab Legion was crushed and Jordan lost most of its armoured forces. During these six days the Israeli Air Force destroyed about 460 enemy planes, 90% of them during the first day of battle.

The military battle was over; the political battle began.

(Continued from page 23)

tions, tanker owners began to forestall mid-East area. During the mobilization stage some tankers already performing voyages from the Persian Gulf elected to proceed to the Continent via the Cape of Good Hope in order not to become trapped in the event that the Suez Canal should be closed during their transit. Vessels ballasting from the Continent to the Persian Gulf were heaving to at the mouth of the Mediterranean Sea awaiting developments in relation to the Suez Canal.

The eruption of actual fighting between Israel and the Arab countries, the closure of the Suez Canal and the prohibition of oil exports from certain Arab nations created a tremendous effect on the tanker chartering market. The volume of chartering from the Persian Gulf area increased steadily until the middle of June when the major oil companies began to charter tonnage for 1/3 consecutive voyages in blocks of twenty to thirty vessels, within a twenty four hour period of negotiation. The overall amount of tonnage, consisting of all size tankers and ore/oil carriers, chartered during the latter two weeks has been of staggering proportions. Freight rates have risen from Intascale minus eighty percent in May, to rates in excess of Intascale plus 150%. A great many tankers have secured voyage employment through September.

As a result of the tremendous volume of tanker chartering during June, there is bound to be a great deal of congestion at all loading areas for some time to come. This congestion situation will depend to a great extent on how soon the various Arab terminals are reopened for loadings. The extent of increase of oil production in Venezuela will also have a bearing on vessel distribution. In view of the recent volume of tanker chartering, already an established factor, the outlook for the tanker market for the balance of the year appears to be very hopeful for tanker owners. It is ironic and tragic that it requires a world crisis to stimulate an over-tonaged shipping market.

THE SIX DAYS WAR

(Continued from page 24)

The victorious army commanders with the Chief of Staff, General I. Rabin and the President of the State of Israel.

axis of advance broke through the enemy lines at Um-Katef and Abu Agela. This force fought all night from Monday to Tuesday.

At dawn, when this central line was broken, the third force could start its hard campaign to arrive at the enemy's rear and to prevent the Egyptian forces from sending reinforcements to their attacked lines. The aim of this third Israeli force was to conquer Bir-Lahfan.

In addition to these three Israeli main forces, two additional forces were active on the Southern front. One in the area of Waadi Korya, whose purpose was to prevent the Egyptian forces which were concentrated there from cutting off Eilat and the Southern Negev. This force fought the enemy and captured a part of the Egyptian base in Kountila.

The second sub-force was active in the Gaza strip, moving from South to North. It arrived at the outskirts of Gaza and captured Ali-Monthar post.

On the Western bank, Israeli forces went into action at noon. After a difficult battle the "High Commissioner's Palace" was captured after

being taken from the U.N. forces by Jordanian forces. Several nearby fortifications were also captured.

In the afternoon hours the fighting spread out from the Jerusalem Corridor eastwards to Ramaala. Israeli forces were already moving on to Genin which fell on Tuesday morning.

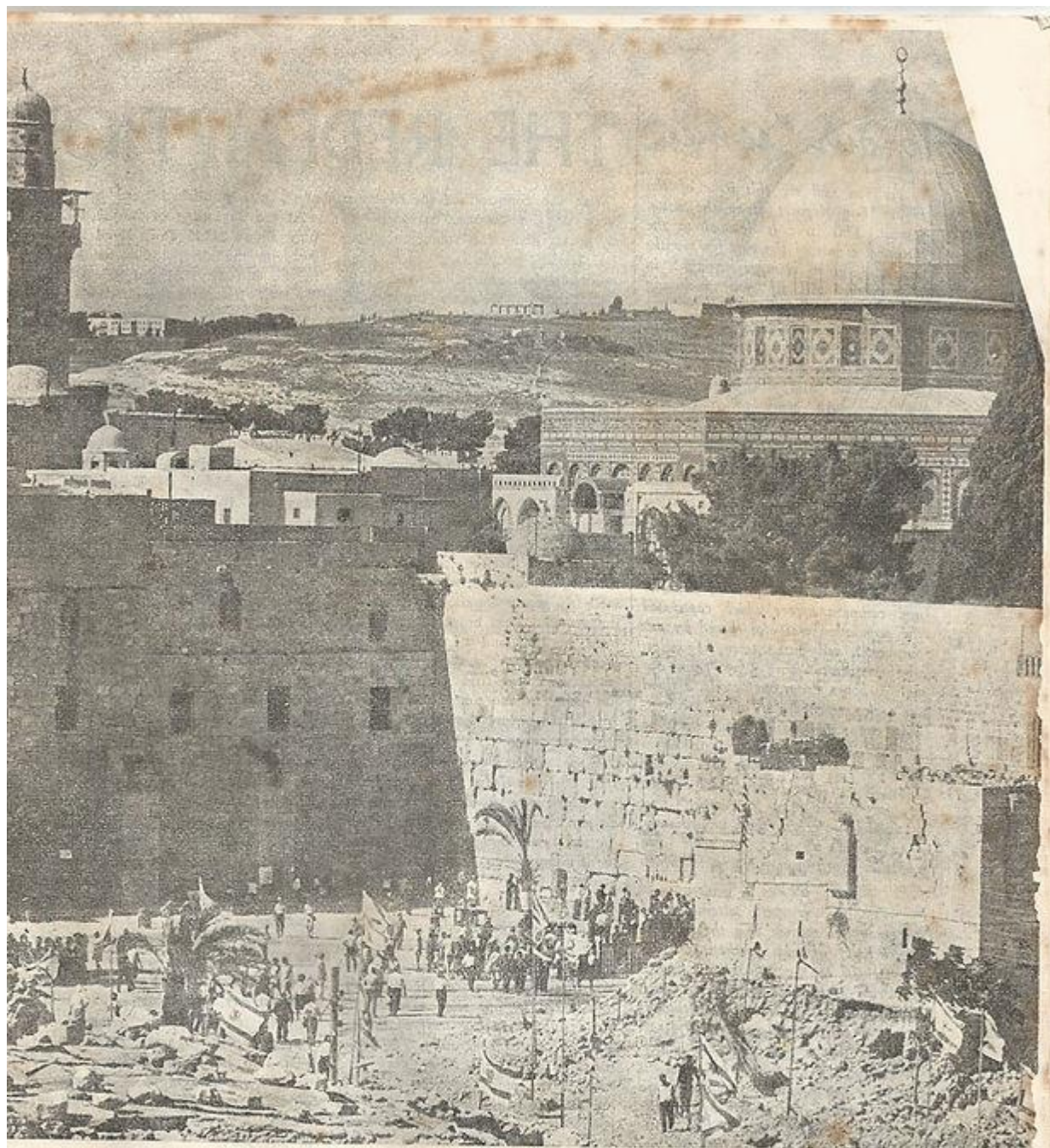
During the night, Israeli forces started to fight in the built up area of Jerusalem. The first day of the fighting which was fierce and bloody ended with the Old City surrounded by Israeli army which had established land contact with our forces on Mount Scopus.

The Sixth of June

The city of Genin fell to the Israeli army. Fierce fighting was being waged in the area between Jerusalem and Ramaala which fell into Israeli hands during the evening.

On the Western front Qalqulye was conquered and the Israeli forces were deployed against Shechem (Nabulus). Other Israeli forces were advancing on Shechem from Genin. On the Jerusalem front the section

(End on page 21)

The Square in front of the Wailing Wall. In the background the Dome of the Rock.

רחבת הכותל המערבי, וברקע מסגד כיפת הסלע.

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF CARGO SHIPS "EL YAM" LTD.

No. 19

Summer 1967

Printed in Israel